

2012 - Andrzej Bart i Stephan Wackwitz

Andrzej Bart -

Urodził 1 stycznia 1951 we Wrocławiu. Polski prozaik, scenarzysta, autor filmów dokumentalnych. Uchodzi za jednego z najciekawszych polskich powieściopisarzy, choć nie szuka rozgłosu i unika medialnego szumu. Pod własnym nazwiskiem wydał książki: "Rien ne va plus" (1991), "Pociąg do podróży" (1999) oraz "Don Juan raz jeszcze" (2006, nominacja do Nagrody Literackiej Nike 2007). Pod pseudonimem Paul Scarron jr wydał metafizyczno-żartobliwy kryminał "Piąty jeździec Apokalipsy" (1999). Debiutancka "Rien ne va plus" zdobyła prestiżową Nagrodę im. Kościelskich (1991). Jego książki były tłumaczone na francuski, hebrajski, niemiecki, rosyjski, słoweński i węgierski. W 2008 roku nakładem Wydawnictwa W.A.B. ukazała się powieść "Fabryka muchołapek" - finalistka Nagrody Nike 2009; nominowana również do Literackiej Nagrody Europy Środkowej Angelus 2009, Nagrody Literackiej Gdynia 2009 i Nagrody Mediów Publicznych Cogito 2009.

Andrzej Bart jest autorem scenariusza filmu "Rewers" (reż. Borys Lankosz), który zdobył Wielką Nagrodę "Złote Lwy" na Festiwalu Filmu Polskiego w Gdyni. W październiku 2009 ukazała się książka "Rewers" będąca literackim opracowaniem scenariusza do tego filmu.

(Źródło danych: Wydawnictwo W.A.B.)

Stephan Wackwitz -

Urodził się w 1952 r. Po studiach germanistyki i historii w Monachium i Stuttgarcie pracował jako lektor języka niemieckiego w Anglii oraz w Instytutach Goethego w wielu miejscach na świecie, m.in. w Delhi, Tokio, Bratysławie, Nowym Jorku. W latach 1999-2005 kierował placówką Instytutu Goethego w Krakowie. Obecnie kieruje Instytutem w Tbilisi.

W prozie i esejach odwołuje się do własnych przeżyć oraz historii rodzinnej. W swej najciekawszej powieści „Ein unsichtbares Land” (Niewidoczny kraj) przywołuje trzy pokolenia Wackwitzów, tworząc nie tylko panoramę rodzinną, ale również mierząc się z niemiecką historią, od Afryki Południowo-Zachodniej, poprzez polski Górny Śląsk, gdzie jego dziadek był w latach 20. pastorem pod Oświęcimiem, po RFN lat swej młodości. Doświadczenia zdobyte podczas pobytu w Polsce mają dla jego twórczości duże znaczenie.

Główne utwory:

- Ein unsichtbares Land, Frankfurt am Main 2003
- Neue Menschen, Frankfurt am Main 2005
- Osterweiterung, Frankfurt am Main 2008
- Fifth Avenue, Frankfurt am Main 2010

Wackwitz otrzymał dotychczas nagrodę literacką im. Heimito von Doderera (1996) oraz Wilhelm-Müller-Preis kraju związkowego Sachsen-Anhalt (2010).

(biogram opracował prof. Leszek Żyliński)